

Bokréta-sok Lapja

TÁRSADALMI FOLYÓIRAT • SZERKESZTI: PAULINI BÉLA

Minden második — „sarzsi“

Itt-ott érkezett levelekből, amikor a bokréta-vezetők egyrésze számolt be különböző dolgokról — állítottuk össze ezt a „kimutatást.“

A felvidék megszállása idején megnevezett bokréta tagjai közül katonák voltak:

Kapuvárról: Németh Sándor őrzetű, Molnár Vendel őrzetű, Lengyel Sándor, Sipőcz András, Kiss M. Géza gyalogosok.

Galambokról: Varga János karp. őrzetű — a bokréta vezetője —, Bédá Mátyás őrzetű, Horváth László és Süle József gyalogosok.

Szalmárról: Balogh László szakaszvezetű, Ludas András tizedes, Halász Ferenc tizedes, Tóth Ignác tizedes és Mácsai Kálmán őrzetű.

Zsámbokról: Cserjési Sándor karp. tizedes — a bokréta vezetője —, Lapu Mihály tizedes, Szabó Pál őrzetű, Szabó István, Mezei István és Gódor Márton gyalogosok.

Nagykállóról: Szabó László, Vágó Lajos, B. Vass József gyalogosok, M. Tóth József huszár.

Váraljáról: Duzsi József motoros üteg tizedes.

Homokméggyről: Radich Tivadar eml. l. hadnagy — a bokréta vezetője, — Iván Károly és Varga Ignác gyalogosok.

Szanyból: Nagy Ignác őrzetű, Varga István tizedes, Szabó Antal őrzetű, Varga János tüzér, Varga Imre és Nagy József gyalogosok.

Kiskunhalasról: Babos Imre tizedes, Kocsis István tizedes, Kardos Sándor tizedes.

Tápérről: Koszó István tüzér őrzetű, Nagy Antal és Molnár József gyalogos árkászok, Török Lajos tüzér.

Érsekcsanádról: Marinkó István tizedes, Kiss Lajos tizedes és Bálint Lajos folyamőr.

Nagykállóról: Szabó László, Vágó

Lajos, B. Vass József mint gyalogosok, M. Tóth József mint huszár.

Alsóbereckiről: Magyar László eml. l. hadnagy, — a bokréta vezetője — és Czinke Ferenc határőr.

Cigándról: Terjék János huszár szakaszvezetű, Nagy Károly huszár szakaszv. Vajda József honv. szakaszv. és Csáki Károly honvéd őrv.

Kiskomáromból: Mátay Jenő karp. tizedes, — a bokréta vezetője — és Tibol Pál közlegény.

*

De vessük össze az adatokat:

Akkor kiderül, hogy a felsorolt bokréta 56 olyan tagja közül, aki az ősszel katonai szolgálatot teljesített, huszonkilencnek van rendfokozata. Tehát a felénél többnek.

Valószínűleg ugyanez az arány a többi helyi egyesületnél is.

Hát ez, azt hisszük, megint csak valami.

A dán „kumisz“

Azt mondja egy koppenhágai híradás, hogy Dániában hosszas kísérletezések után feltalálták, miképpen is értékesítsék a tejgazdaságok fölösleges tejét, vagyis feltaláltak egy „pompás“ izű, ujjajta szeszes italt, ami tejből készül. Tejbort? Sőt az „új“ bornak — állítólag — olyan nagy a sikere — egyelőre csak belföldön — hogy ez a siker másfél millió koronával emeli a dán kereskedelmi forgalmat.

No, csak igyák a dánok az ujdonságot. Mi bús magyarok aligha érünk magunkban leküzdhetően vágyat, hogy megizleljük ezt a legújabb szívvidámitót.

Illetőleg ez a dán „találmány“ tulajdonképpen nekünk magyaroknak nem is ujdonság. Csakhogy az ősmagyarok a maguk ilyesféle italát „kumisz“-nak nevezték, igen honfoglaláskorabeli őseink kumiszt — szeszesitalt erjesztett tejet — ittak, „lakodalmi“ alkalmakkor bizonyára hatalmas mértékben. Igaz, nem tehéntejet, hanem kancatejet erjesztettek, de az már nem nagy különbség, csak igyák most a dánok. Illetőleg — azért — ha valamelyik

bokréta gazda — tekintettel a reménybeli nagy „kereskedelmi haszonra“ — meg akarja kísérelni kiejjeszteni a tejét — borrá? — hát azért csak ne beszéltesse le magát e cikkel. Legfeljebb, ha már kiejjeszette — vagyis szűretelt a tehénből — írjon a Bokréta-sok Lapjának. Nehogy e sorok írója — elvetődjék arra felé?

*

A honfoglaláskor Magyarországon — állítólag — már volt szőlő s ahogy helyhez kötődtek a honfoglalók, biztosan a hegy leve felé fordultak, a kanca-lé helyett. Viszont a dánoknak ma sincs se Egerjük, se Villányuk, se Badacsonyuk, se Mórjuk, se Gyöngyösük, se Szekszárdjuk, se Mérges-pusztájuk, se Tokajuk, se Kadarkájuk. (Vagy utóbbi nem szőlőhegy? Csak borfajta? De „maradhatós“ . . .)

Kérek egy kadarfröccsöt! A dánok „új“ találmányára!

*

Vagy az új dán ital inkább sör-féle? S a kumisz is inkább sör-féle volt?

Mindegy. Most már csak ide azt a kadarkafreccsöt.

„Majdnem kezet fogott“

A nagykállói bokrétaival a Gyöngyös-bokrétaiban is „szerepelt“ Horváth János nagybögös. Ennek a kállói nagybögösnek pedig van egy kedvenc története, amit lehetőleg mindig elmesél, valahányszor arra alkalom nyílik. Hogy bizony vele a nyáron — majdnem kezet fogott a volt miniszterelnök úr is. Nevezetesen:

— Hát az úgy volt — mesélgeti — hogy a nagyméltóságú miniszterelnök úr debreceni látogatásakor mi is bementünk Debrecenbe és zeneszóval elvonultunk előtte. Hát amint éppen megyünk, csak oda szól nekem a kegyelmes úr, hogy: derék magyar cigány vagy! Bizony. És ha a kerítés ott nincs (bizonyára a tribün korlátja. A szerk.) biztosan kezet is fogott volna velem.

Ördög vitte volna azt a korlátot. De azért — úgy-e — nagyon büszke a korlát által megakadályozott kézfogásra is Horváth János, nagykállói nagybögös.

A népviselet - részletei

E rovat útján „kézbe vesszük“ minden környék népviseletének minden darabját és egyúttal megkérdezzük: hát ezt a darabot hogy is hívják, hát azt? Vagy — mindjárt a — feleleteket is közöljük.

A *kapuvári* menyecskek fején „kobak“ van, amelyet „tilángli“ kendővel kötnek be. Hűvös időben „totyát“, „majkót“, „reklit“, melegben pedig „bokros inget“ hordanak, selyem mellénykével, a „puruccal“. A szoknyáik „fodrosak“, a kötényük „kanéros“. A inget „püntü“-nek hívják. Harisnyáik „rücskösek“, vagy „tökmagosak“, a piros cipőik „nyikorgósak“. A lány haját esküvő napján éjfélkor „kontyba“ rakják és „szorítóval“ elszoritják.

A *koppányszántói* menyecskek fején a kendő „pille“ nevet visel, azért, mert ahogy — megkötik, a menyecskekendő pille-formát kap. A bársonyszoknyák alatt az alsó fehér szoknya a „péntő“. Hogy szélesebbet mutassanak, felkötik derekukra a „fart“.

A *zámboki* asszonyok fején „fékető“ van, a fiatal menyecskek azonban két évig csipkés féketőt viselnek. A nők bluz-féléje a „kacó“, meg a „ráncoska“. A rendes kacó az, amelyik derékon nincs behúzva, hanem mellől merőlegesen ereszkedik csipőn alul a szoknyára. A buggyos kacó alját viszont már hozzáfogja a csipőhöz az aljába belefűzött zsinór, gumi-zsinór. A „ráncoska“ derékban össze van húzva és alul — széles csipkében végződik. A kaláris a nyakon lehetőleg mentül több gyöngyből álljon. A

kötényt „kecelének“ hívják. Az alsószoknya az „pendely“.

A *Szokmáron* a menyecskek ruhadarabjai a főkötő, a fityula, a menyecskesín, a pruszlik.

A *szanyi nők* nyakukban kalárist viselnek, a bőingujj csíkos himzésű és könyök felett „buggyosra“ van kötve. Testhez álló a színes selyemből ezüst zsinórozással készült pruszlik. Az „aranypecsétés“ selyemvállkendő hátul „bokrosra“ van kötve. A szoknya öve „kikötő“, a kikötő szalagjának végei „pillangókkal“ vannak díszítve. A menyecskek fején lemezpapírból készült, gazdagon dí-

szített „kobak“ van, piros leszorító kendővel e fölé derékig érő fehér himzett csipkekendő kerül. Leánygyermek szalagos „balidonokat“, a fiúk piros anyagból készült mellénykét — „mellest“ — hordanak. Az öreg asszonyok testhez álló, paszomántos, fekete „tunikákat“ viselnek. A férfiak viselete búzavirágkék abaposztóból készült zsinóros huszárbekecszerű „dómány“, piros alapszínű és erősen zsinórozott „puruc“ „asztragán“ kucsma pillangós kokárdával s ráncostorkú rámáscsizma, elől „baklóval“.

A *Nagybaracsán* rózsáskendő, bögyösing, nyakravaló, rózsás-pruszlik, ternőszoknya, rózsáskötény, csipkés-pöndő, vasalt szoknya, bibbantyuskapca a női ruhaviselet ruhadarabjai.

Kibővül a „Jelképes falu“

Két esztendővel ezelőtt építették fel a Mezőgazdasági Kiállításon az első kis falusi jellegű házakat, hogy igen kedvesen, népipari tárgyak kiállítás helyéül szolgáljanak. Az első esztendőben bizony csak három házacska jelzett három vidéket, de tavaly már öt és az idén egyszerre épül öt új ház: a megyék is egymásután válladják ilyen házak építését. Igen az idén már „rendes“ kis uccája lesz a falunak, — amit az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, a Magyar Bokréta Szövetség javaslatára nevezett el „Jelképes falu“-nak — s a jelképes puszta — ahol meg a maguk enyhelyein a pásztorok a puszta ételeit főzik — már néhány száz lépéssel kijebb is kell hogy szoruljon, ha egyszer

oly „rohamosan“ épül a falu. . .

S a kiállítás rendezősége a multévi szép siker nyomán ebben az évben is megrendezi a kisgazdafogatok szépségversenyét. A kisgazdafogat-szépségversenyen résztvevők ingyen való elhelyezéséről is gondoskodik a rendezőség, de a Földművelésügyi Minisztérium támogatása folytán a lovak, meg a kocsik szállítási költségeinek jelentős részét szintén magára vállalja.

A szépségversenyen résztvevő fogatok március 26-án, vasárnap délelőtt nagyszabású felvonulást is rendeznek.

A jelképes faluban a Magyar Bokréta Szövetség népipari tárgyaiból az idén is nagyobb sorozatot állít ki.

Igy regőlnék Galambokon

*Eljöttünk, eljöttünk szent István szolgálí
Régi szokás szerint meg akarjuk tudni, mit akárnak adni?
Szabad-e regőlni?*

*Ha beeresztenek becsiszegünk-csoszogunk,
Nyírfakéreg bocskorunk, hajdinaszár nadrágunk.
Haj regő rajta, azt is megadhatja az nagy Ur Isten.*

*Adjon az Ur Isten ennek a gazdának egy szép pázsitot,
Azon legeltessen csuda fiu szarvast
Csuda fiu szarvas szarvának ezer ága-boga
Ezer ága-bogán ezer mise gyertya. [Haj regő rajta, stb.]*

*Adjon az Ur Isten ennek a gazdának száz öles pajtát,
Száz öles pajtához száz szekér szénát,
Száz szekér szénához hat jó ökröt,
Hat jó ökr mellé három jó bérest. [Haj regő rajta, stb.]*

*A nagyobbik béresnek arany ostort, szekeret,
A középső béresnek arany igát, szekeret,*

*A kisebbik béresnek arany ösztöke nyelet. [Haj regő, stb.]
Adjon az Ur Isten ennek a gazdának három ólat hét szép
zsinót,*

*Az alá sok malacot, egyik ólból kifusson, a másikba be-
fusson,
Harmadikba száz jusson. [Haj regő rajta, stb.]*

*Adjon az Ur Isten ennek a gazdának bort, buzát, békes-
séget,*

*Fűt, fűt, szép feleséget, pipát, dohányt, kostököket,
Reggel fölöstökömöt. [Haj reg rajta, stb.]*

*Itten tudunk egy legényt kinek neve Jóska,
Amott tudunk egy leányt kinek neve Marcsa
Isten meg ne mentse, kebelébe rejtse,
A kert mellé szorítsa, ott sikassa-rikassa
Mint a koca malacát még annál is jobban. [Haj regő, stb.]*

*Ágyban fekszik a gazda, ezer pengő az oldalán
Fele szegény regőlőké, fele a gazdáé.
Haj regő rajta, azt is megadhatja az a nagy Ur Isten!*

BOKRÉTÁS HIREK

A mikóházi bokréta zászlót ajándékozott Baracs községnek. Mikóházáról jelentik, hogy a visszatért Baracs községnek a mikóházi bokréta egy nemzeti zászlót ajándékozott a fel szabadulás emlékére. (Ezt a szép tettet őszinte elismeréssel kell tudomásul venni.)

„Közös munka Szanyban.“

A szanyi bokréta leánytagjai a telen „közös munkát“ rendeztek az iskolában. De részt vettek ezen olyan idősebb asszonyok is, akik még tudják csinálni a régi szép rábaközi keresztöltéses himzést. A bokrétás lányok javarésze már el is sajátította az asszonyoktól a gyönyörű munka minden csinját-binját és csinálja is újra, ami — szinte negyedszázada kiment a divatból.

És kedves füzet jelent meg a közelmúltban. „Szanyi népviselet“ a címe. Kakas Kálmán igazgató tanító, a szanyi bokréta elnöke írta. Finom papiroson, jó nyomás és néhány igazán remekbe készült kép is díszíti a tanulmányt. A szerző tehetséges és izléses kis füzetrel örvendeztette meg azokat, akik őt szeretik.

Kakas Kálmánt, aki különben a közös munkát is megszervezte.

Szeretik, becsülik, azért az örök kultur-munkáért, amit a falujában, vagy a faluján kívül — falujáért — folytat.

Zborai Ernőék látogatása a Magyar Bokréta Szövetségben

Legutóbb cikkben foglalkoztunk azzal az érdekes kiállítással, amit maláj érdekességekből a Jávában élő, de a tél idején látogatába hazaérkezett Zboray Ernő rendezett az Uránia helyiségeiben. A közelmúltban aztán kedves öröm érte a Bokréta Szövetséget. Zboray Ernő egyik jóismerőse telefonon érdeklődött, hogy a szövetségben szívesen vennék-e, ha Zboray, meg a felesége oda ellátogatnának. Annál is inkább, mert jávai házukat részben magyarosan kívánják berendezni. A szövetség természetesen örömmel vette kitünő hazánkfia látogatását. A jávában élő magyar házaspár mintegy két órát töltött a szövetségben, állandó kedves kérdezőskö-

dés között áttanulmányozva azt a hat vastag kötetet is, ami ujságcikkekben — és számtalan képben — jelzi a magyar bokréta mozgalom történelmét. De szinte darabonként nézték meg a szövetség népipari anyagát is, számtalanszor adva elragadtatásuknak kifejezést s végül több, különböző helységekből származó tárgyat meg is vásároltak s az egyik sárközi szőttesből olyan mennyiséget rendeltek, ami jávai ebédlőjük ablakaira függönynek kell. Zboray Ernő, legközelebb — hat év múlva vesz ki megint hosszabb szabadságot, hogy akkor újra hazalátogasson. Még kétszer hat esztendőt akar künn tölteni.

BOKRÉTÁS LAKODALMAK.

Kocsoláról írják:

Vida Giza bokrétás leányt február 4-én vezette oltár elé Balogh Vince bokrétás legény. Az esküvői szertartást gyönyörű lakodalmi ünnepség követte, valódi bokrétás lakodalom, mert ennek folyamán megtalálhattuk az összes szép szokásokat is, mint például a kikérést, a siratót, a koszorú-poharat, a menyasszonytáncot stb. Igen szép volt az is, mikor az esküvőt követő reggelen a lakodalomban résztvevők az új párt zeneszóval, táncolva kísérték végig a falun, hogy bemutassák az új menyecskét, akinek már „pille“ van a fején. (Milyen szép volna, ha minden bokrétás faluban, ilyen bokrétás lakodalmakat tartanának — kivétel nélkül — legalább a bokrétások. A szerk.)

Szeremlén:

Nagy Mária bokrétás leány február hó 1-én ment férjhez Decsre.

Szanyban:

Varga Rozália bokrétás leányt eljegyezte Németh Márton. — Gasztonyi Julianna bokrétás leányt eljegyezte Pongrács Vince bokrétáslegény. — Huszár Terézt, a bokréta egyik legrégibb tagját eljegyezte Hegyi Antal.

Kiskomáromban:

Rövidesen két pár esküszik örök hűséget egymásnak, Bedő Ferenc bokrétás eljegyezte Köbli Annuska bokrétás leányt és Kelemen László bokrétás eljegyezte Német Mária bokrétás leányt.

Nagybaracsán:

Szabó József bokrétás feleségül

vette Aladics Erzsébet bokrétás leányt.

Kiskunhalason.

Férjhez mentek: Mester Mária és Tóth Erzsébet bokrétás leányok, Elő Jolán bokrétás leányt pedig eljegyezte Csonka B. István öregbokrétás.

Tápén:

Török Ferenc bokrétás nőül vette Révész Etelt, a községi esküdt leányát. — Miklós Pál bokrétás örök hűséget esküdt Terhes Péter leányának Ilonának. — Nagy Viktória bokrétás leány férjhez ment Török András kisbirtokoshoz.

Meghalt az utolsó pandur

Hej de sok történet szól arról, mi is volt, hogy is volt a régi időkben, amikor még betyárok, pandurok vívták harcaikat pusztáson erdőkben. De sok háborzongató, bár elég sok mosolyogni való „esetről“ tudnak a történetek. Hát öreg Pali bácsi beszélhetett volna arról, hogy is volt mindez igazában. Ágoston Pál, aki nemrégiben még mint nyugalmazott pandur éldegélt és az utolsó alakja volt annak a ma már meseféle korszaknak, amely a Rózsa Sándorokkal, Sobri Jósakkal, Patkó Bandikkal, Savanyu Jósakkal tette magát nevezetessé és — mint egy szombathelyi hír közli — most halt meg, kilencvenöt esztendőskorában. Sokat beszélhetett volna, ha a pandurok általában bőbeszédű emberek lettek volna: különös rejtély, hogy miért, de a volt pandurok például nem nagyon beszéltek arról, hogyan — vallattak. A sok „betyárságra“ talán nem épp „tapintatos“ vallatási módszerek következtek? Bár a pandur-nyomozásról meg sok tréfa járta, hogy a panduroknak hogyan kellett abba-hagyniok a betyárok üldözését a vármegye határokon, ez meg az, mivel a vármegyéknek külön pandurjaik voltak s a megyék féltékenyen őrködtek „saját hatáskörük“ felett. Valóban az „idegen“ pandur egy világerő sem lépte át a megyehatárt, míg a betyár csak átlépte, bizony „engedély“ nélkül.

BOKRÉTÁS ÚJSZÜLÖTTEK.

Kocsoláról írják: Kolb Mihály és felesége, bokrétás házaspárnak kisleánya született, ki a kereszttségben a Mariska nevet kapta. Igaz ugyan, hogy a rokonság, meg a szomszédok csak kis bokrétásnak becézik a leánykát.

Tádról írják, hogy Kiss József és felesége Hajdu Teréz működő bokrétás párnak „bokrétás fia“ született.

Tápéről közlik, hogy Molnár József és Karai Teréz bokrétásoknak kisleányuk született. Annára keresztelték.

PAULINI BÉLA: SZÍVEM SZAVA

A rőzsessedő

Dalos-játék. Zenéjét szerzette Lányi Viktor. Minden jog fenntartva. (Copyright by Magyar Csupajáték.)

Személyek: Anyó;

Az erdész.

Szín: rőt őszi erdő, amikor a játék kezdődik, csak Anyó van a színen. Rőzsét szed az erdön és vidáman dudorász. A játék külön kedvessége kell, hogy legyen, hogy Anyó mondókái négyféle hangulathoz illően dalolódni el: a jókedvből a teljes csüggedésig jelezve a lélek játékát. S vissza a nagyon jó kedvre.

Anyó:

Dudujszám, dudujszám,
De jól megyen a munkám.
A dér, hogyha meglep minket,
Egy kis rőzse csak megillet.
Dudujszám, dudujszám,
De jól megyen a munkám.

(szedi a rőzsét, rakja össze, még jobb kedvvel)

Dudujszám, dudujszám.
De jó lesz majd a padkán,
Üldögélve rakni rőzsét,
Jól tartani a kemencét,
Dudujszám, dudujszám,
Nagyon jól megy a munkám.

Erdész: (a távolban)

Elvettem a violát, nem költ ki. . .
Beizentem, beizentem, beizentem
Simontornyai csaplárosné szép lányának,
Ha van kedve, az erdőre gyűjjön ki. . .

Anyó: (izgatottan.)

Dudujszám, dudujszám,
Nem jól megyen a munkám.
A vágásban jön az erdész,
A kis rőzse szálíg elvész.
Dudujszám, dudujszám,
Nem jól megyen a munkám.

Erdész: (közelebb)

De ő tette, hogy nem hallja,
Majd kigyün a, majd kigyün a,
Kuliszarvú, esákoszarvú, esörgöskörmű, sároshátú,
Lopott tehén az erdőbe valaha. . .

Anyó: (nagyon ijedten)

Dudujszám, dudujszám,
Rosszul megyen a munkám. . .

Itt az erdész, végem nékem,
A szakálla leng a szélben,
Dudujszám, dudujszám,
Rosszul megyen a munkám. . .

Erdész: (már Anyó mellett)

Fékom adta öreg néne,
Én nekem most zálog kéne,
Az orcája milyen piros,
A rőzse itt bizony tilos!

Anyó: (pityeregve és elnyújtva)

Dudujszám, dudujszám,
Veszendőbe a munkám,

(kuvik szól)

Dér haragja meglep minket,

(szinte elhalóan)

Egy kis rőzse mégsem illet. . .
Dudujszám, dudujszám,
Veszendőbe a munkám,

Erdész: (tettetett morcosággal)

Fékomadta öreg néne,
Kendnek mégis rőzse kéne.
Mit csináljunk? má hiába. . .

(felnevet)

Fölsegítem a hátára!

Anyó: (alig hisz a szerencsés fordulatban)

Dudujszám, dudujszám,
Nem ment kárba a munkám?
A ke-men-cét megrakhatom?

(megállapít, boldog)

A rőzse már a hátamon!

Erdész (mosolyog)

A magáé, mondtam már.

Anyó: (bókol)

Isten áldja ...dudujszám.

Tipegve jobbra el. (Igen vidáman)

Dudujszám, dudujszám,
De jól megyen a munkám.
Sok kis ág a nagy fák alatt,
Kemencének be jó falat,
Dudujszám, dudujszám,
De jól megyen a munkám.

(kis szünet)

Erdész: (néz Anyó után, igen meleg hangon)

Dudujszám, dudujszám,
Sohse volt ily jó munkám.

(Függöny.)

Szép magyar divat

Párizs híres divattervezője, Madame Schiaparelli, akinek női ruhatervei szinte az egész földkerekség divatjára hatással vannak, a közelmúltban Magyarországon tartózkodott. De nem szórakozás céljából. Hanem kifejezetten azért, hogy az idén magyaros nyári divattal lépje meg Párizs s ezen át az öt világrész hölgyeit. A tervező, aki a párizsi társaságban is kivételes helyet foglal el, meleg barátságban van Cartier-nek, a világhírű párizsi ékszerésznek a feleségével, Almássy Jacqueline

grófnővel s épp a grófnő meghívására jött is Budapestre, a Tárnok uccai Cartier palotában szállva meg. Es szinte minden nap kirándult Budapestről azokra a magyar vidékekre, ahol különösen érdekes és jellegzetes a magyar viselet, több hatalmas rajztömböt vázolt tele és úgy tért vissza néhány nappal ezelőtt Párizsba, hogy e feljegyzéseket az idej új nyári divatba tervezi bele.

Egy ismert fővárosi ügyvéd feleségével „Magyar bálra“ hívta össze barátait és a meghívó szerint: „hölgyek számára megje-

lenés — piros, fehér, vagy zöld estélyi toalettben“. Helyes, kétségtelen, hogy az ilyen előírás szerint készült ruhák nem nevezhetők hagyományos jellegűeknek, sőt eltérnek a mai divathoz alkalmazkodó, de „lecke“ mint egy estélyhez fűződő gondolat érdekesnek nevezhető.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó:

PAULINI BÉLA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 49.

Budai-Bernwallner József nyomdája
Szentkirályi-u 49. Telefon: 141—426.